

การศึกษาการลดปัญหาการไม่ตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน
วิชา การบัญชีกิจการพิเศษ โดยการสร้างความมั่นใจในตนเองให้กับ
ผู้เรียน

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566

โดย

นางรัชดาวัลย์ พรหมปลัด

วิทยาลัยการอาชีพปะเหลียน จังหวัดตรัง
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

หัวข้อวิจัย	การศึกษาการลดปัญหาการไม่ตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน วิชา การบัญชีกิจการพิเศษ โดยการสร้างความมั่นใจในตนเอง
ผู้ดำเนินการวิจัย	นางรัชดาวัลย์ พรหมปลัด
หน่วยงาน	แผนกวิชา การบัญชี วิทยาลัยการอาชีพปะเหลียน
ปีการศึกษา	2566 ภาคเรียนที่ 1

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง การลดปัญหาการไม่ตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน วิชาการบัญชีกิจการพิเศษ โดยการสร้างความมั่นใจในตนเอง มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาการลดปัญหาการไม่ตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน โดยการสร้างความมั่นใจในตนเอง การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพปะเหลียน ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีกิจการพิเศษ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 3 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

ผลการศึกษาพบว่า

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 100
2. การศึกษาเจตคติ สาเหตุ และปัจจัยกระตุ้นในการตอบคำถามอาจารย์ผู้สอน

ในชั้นเรียน

ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน โดยรวมอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ย 4.096 และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ลำดับแรก คือนักศึกษาชอบคำถามที่เป็นการแนะแนวข้อสอบ มีค่าเฉลี่ย 5 รองลงมาคือ นักศึกษาชอบคำถามที่สนุกและไม่ทำให้เครียด มีค่าเฉลี่ย 5

สาเหตุที่นักศึกษาไม่ตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน โดยรวมอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.156 และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ลำดับแรกคือ มีอาการตื่นตระหนกเมื่อต้องตอบคำถามอาจารย์ มีค่าเฉลี่ย 4.875 รองลงมาคือ ตั้งตัวไม่ทันนึกคำตอบไม่ออก และไม่รู้จะตอบอย่างไรจึงจะถูกต้อง

ปัจจัยกระตุ้นที่ช่วยให้นักศึกษาตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.423 และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอยู่ในระดับมาก ลำดับแรกคือ บรรยากาศในการเรียนต้องไม่ตึงเครียด มีค่าเฉลี่ย 5

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
สารบัญ	(2)
สารบัญตาราง	(4)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญ	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
กรอบแนวคิดในการวิจัย	2
ขอบเขตการวิจัย	2
สมมติฐานการวิจัย	3
นิยามศัพท์	3
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
วิธีการสอนแบบใช้คำถาม (Questioning Method)	4
ความหมายความมั่นใจในตนเอง	7
หลักการสร้างความมั่นใจให้กับตนเอง	7
คุณลักษณะของคนที่มีความมั่นใจในตนเอง	9
ลักษณะและประวัติ ของคนที่ขาดความมั่นใจตัวเอง	10
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	12
วิธีการดำเนินการวิจัย	12
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	12
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	14
สถิติที่ใช้ในการวิจัย	14
การเก็บรวบรวมข้อมูล	14
บทที่ 4 ผลการวิจัย	15
ข้อมูลทั่วไป	15
การศึกษาเจตคติ สาเหตุ และปัจจัยกระตุ้น	16
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	20
สรุปผลการวิจัย	20
อภิปรายผล	21

ข้อเสนอแนะ	21
เอกสารอ้างอิง	23
ภาคผนวก	24
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม	25

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ค่าความคิดเห็นและระดับคะแนน	12
2	การแปรความหมายระดับความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง	13
3	แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	15
4	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน	16
5	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสาเหตุที่นักศึกษาไม่ตอบคำถามอาจารย์ ผู้สอนในชั้นเรียน	17
6	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยกระตุ้นที่ช่วยให้นักศึกษาตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน	19

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 24 การจัดการกระบวนการเรียนรู้ ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ และมีความรอบรู้ รวมทั้งความสามารถใช้ในการวิจัย เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอน และแหล่งวิทยาการต่าง ๆ การวิจัยในชั้นเรียนมีความสำคัญต่อวงการวิชาชีพครูเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากครูจำเป็นต้องพัฒนาหลักสูตร วิธีการเรียนการสอน การจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้อยากเรียน การพัฒนาพฤติกรรมผู้เรียน การเพิ่มสัมฤทธิ์ผลการเรียน และการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ ด้วยปัจจัยดังกล่าว จึงทำให้ครูอาจารย์ต้องเปลี่ยนบทบาทจากผู้สอนมาเป็นผู้วิจัย เพื่อมีส่วนร่วมในการพัฒนาการสอน การเรียนรู้ของผู้เรียน และการพัฒนาวิชาชีพครูเพิ่มขึ้น

การเรียนในปัจจุบันจะเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม การแก้ปัญหาต่าง ๆ การตั้งคำถาม และการตอบคำถาม จะนำไปสู่การเรียนรู้ แต่ปัญหาที่อาจารย์ผู้สอนมักประสบคือ จะทำอย่างไรให้ผู้เรียนต้องการมีส่วนร่วมคิดและตอบคำถามที่อาจารย์ถาม เพราะส่วนมากคำถามที่ผู้สอนถามแต่ผู้เรียนไม่ตอบ และผู้เรียนแทบจะไม่เคยถามคำถาม และไม่มีใครสมัครใจตอบคำถาม อาจเป็นเพราะผู้เรียนได้รับขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม ที่เด็กจะได้รับการฝึกให้ฟังผู้ใหญ่ แต่ไม่ต้องพูดหรือแสดงความคิดเห็น และความเจียมใจได้รับการตีความว่าเป็นการให้ความเคารพ ความยอมรับ หรือการใช้ความคิดไตร่ตรอง ดังมีสุภาษิตไทยบทหนึ่งที่ว่า “พูดไปสองไพเบี้ย นิ่งเสียตำลึงทอง” อีกประการหนึ่ง คือเรื่องของการถ่อมตน ซึ่งทำให้ผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่ต้องการตอบคำถามผู้สอนในชั้นเรียน เพราะไม่ต้องการอวดตนว่าเก่งกว่าผู้เรียนคนอื่น ๆ นอกจากนี้ก็อาจเป็นเรื่องของความไม่ต้องการ “เสียหน้า” ถ้าคำตอบของตนไม่ถูกต้อง เพราะจะทำให้ความภาคภูมิใจในตนเองลดลง ผู้สอนที่ใจร้อนไม่อดทนรอคำตอบจากผู้เรียน อาจจะเป็นการเพิ่มความเครียดให้ผู้เรียน ผู้เรียนไม่สามารถตอบคำถามผู้สอนได้อย่างทันทีทันควัน เพราะผู้เรียนต้องการเวลาในการหาคำตอบ และเรียบเรียงคำพูด การที่ครูผู้สอนไม่อดทนรอคำตอบ พยายามถามซ้ำหลายครั้ง ตอบให้เอง หรือถามผู้เรียนคนอื่นต่อไปทันทีเป็นการทำลายความภาคภูมิใจ และความนับถือตนเอง (self-esteem) ของผู้เรียน เพราะผู้เรียนอาจรู้สึกตนเองล้มเหลวตั้งแต่ยังไม่ได้เริ่มพยายามเลย

จากการที่ได้ทราบถึงปัญหาที่ทำให้ผู้เรียนไม่ยอมตอบคำถามมาข้างต้น ก็มาถึงประเด็นที่ว่า ครูผู้สอนจะแก้ปัญหาได้อย่างไร ที่จะสามารถลดความตึงเครียดของบรรยากาศการเรียนการสอนและช่วยให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับผู้สอนมากขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงให้ความสำคัญกับการศึกษาการลดปัญหาการไม่ตอบคำถาม อาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน โดยการสร้างความมั่นใจในตนเอง โดยการสังเกต การสัมภาษณ์ และสร้างแบบสอบถาม เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริม พัฒนาผู้เรียนให้เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และมีผลการเรียนอยู่ในระดับสูงขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นการพัฒนาตัวผู้สอน สร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูและนักเรียน และยังนำไปประยุกต์ใช้กับรายวิชาอื่น ๆ ได้อย่างต่อเนื่อง

คำถามวิจัย

การสร้าง ความมั่นใจในตนเองให้กับผู้เรียน สามารถลดปัญหาการไม่ตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนวิชา การบัญชีกิจการพิเศษ ได้หรือไม่

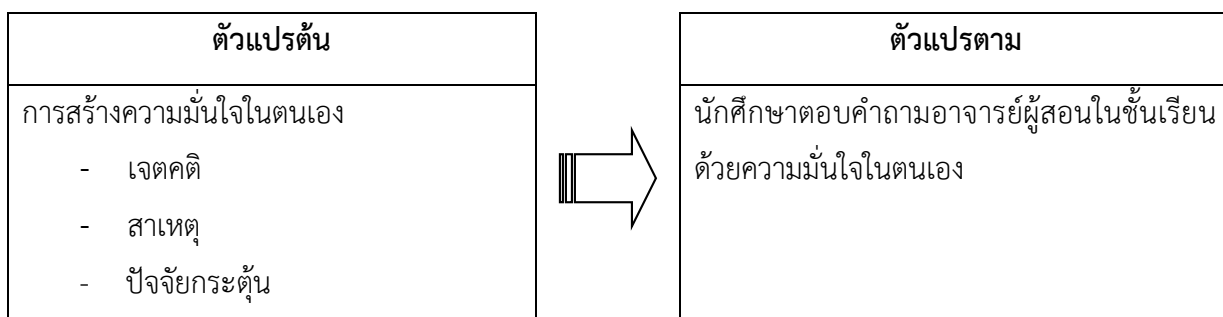
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์หลัก เพื่อศึกษาหาวิธีการลดปัญหาการไม่ตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน วิชาการบัญชีกิจการพิเศษ โดยการสร้างความมั่นใจในตนเองให้กับผู้เรียน

วัตถุประสงค์เฉพาะ

1. เพื่อศึกษาเจตคติของผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีกิจการพิเศษ ในเรื่องการตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน
2. เพื่อศึกษาสาเหตุที่ผู้เรียนไม่ชอบตอบคำถามในชั้นเรียน
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนตอบคำถามในชั้นเรียนเพิ่มขึ้น

กรอบแนวคิดการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายของการวิจัย คือ นักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพพะเหลียน ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา การบัญชีกิจการพิเศษ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 3 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

- ตัวแปรต้น การสร้างความมั่นใจในตนเอง ได้แก่
 - เจตคติ
 - สาเหตุ
 - ปัจจัยกระตุ้น
- ตัวแปรตาม นักศึกษาตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนด้วยความมั่นใจในตนเอง

สมมติฐานการวิจัย

1. เจตคติของผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีตัวเงิน ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์การประเมินด้านเจตคติในระดับ B (80 คะแนน)
2. ผู้เรียนที่ชอบตอบคำถามอาจารย์ในชั้นเรียนจะมีผลการเรียนอยู่ในระดับสูง
3. ผู้เรียนที่ได้รับการกระตุ้นให้ตอบคำถามในชั้นเรียนจะมีผลการเรียนอยู่ในระดับสูง

นิยามศัพท์

ปัญหา หมายถึง อุปสรรคที่ทำให้สภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้น ไม่เป็นไปตามความคาดหวังหรือวัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่วางไว้

ความมั่นใจในตนเอง หมายถึง ความมั่นใจในความสามารถ ศักยภาพ ตลอดจนพิจารณาญาณการตัดสินใจของตนที่จะตอบคำถามให้บรรลุผล หรือเลือกวิธีที่มีประสิทธิภาพในการตอบคำถามหรือแก้ไขปัญหาให้สำเร็จลุล่วง

ผู้เรียน หมายถึง นักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพปะเหลียน ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีกิจการพิเศษ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 3 คน

เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกที่แสดงออกมาในทางบวก หรือลบ เช่นความพอใจหรือไม่พอใจ ต่ออาจารย์ผู้สอน วิชาที่เรียน หรือคำถามของอาจารย์ผู้สอน

สาเหตุ หมายถึง ต้นเหตุที่ทำให้ผู้เรียนไม่อยากตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน

ปัจจัยกระตุ้น หมายถึง สิ่งที่เป็นแรงจูงใจในการตอบคำถามของอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. วิธีการสอนแบบใช้คำถาม (Questioning Method)
2. ความหมายความมั่นใจในตนเอง
3. หลักการสร้างความมั่นใจให้กับตนเอง
4. คุณลักษณะของคนที่มีความมั่นใจในตนเอง
5. ลักษณะและประวัติ ของคนที่ขาดความมั่นใจตัวเอง

1. วิธีการสอนแบบใช้คำถาม (Questioning Method)

(วรรณดี พลเยี่ยม, ม.ป.ป.) กล่าวว่า ความสำคัญของการตั้งคำถาม เนื่องจากการสอนโดยวิธีการบรรยายมีข้อเสียหลายข้อ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเราถือว่าการสอนแบบบรรยายนั้นเป็นการสอนที่ผู้เรียนไม่มีส่วนร่วมในการเรียนการสอนอย่างแท้จริง เพื่อการแก้ข้อเสียเหล่านั้น เราอาจใช้คำถามเข้ามาช่วย เพราะการใช้คำถามของครูเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการเรียนได้มาก และจะช่วยให้การบรรยายเฉย ๆ ซึ่งเป็นการสื่อความหมายทางเดียวกลายเป็นการสื่อความหมาย 2 ทางขึ้นมาได้ และการเรียนรู้ของผู้เรียนก็จะเปลี่ยนจากการเรียนรู้ที่ไม่มีส่วนร่วมมาเรียนรู้โดยผู้เรียนมีส่วนร่วมได้บ้าง

หลักการตั้งคำถาม

1. ตั้งคำถามเพื่อดึงความสนใจเข้าสู่บทเรียน
2. ตั้งคำถามเกี่ยวกับความเข้าใจของผู้เรียนในบทเรียน
3. ตั้งคำถามเกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่เรียน
4. ตั้งคำถามเกี่ยวกับการนำไปใช้ประโยชน์
5. ตั้งคำถามเกี่ยวกับการวิเคราะห์ จำแนกองค์ประกอบ การสังเคราะห์
6. ตั้งคำถามเกี่ยวกับกระบวนการคิดสรุปย่อ

วิธีการตั้งคำถาม

การตั้งคำถามนับได้ว่าเป็นเรื่องสำคัญมาก เพราะถ้าหากว่าคำถามที่ครูนำมาใช้นั้นไม่มีคุณภาพแล้ว แทนที่จะช่วยให้การสอนมีประสิทธิภาพขึ้นก็จะทำให้ด้านประสิทธิภาพเสียไป การตั้งคำถามควรคำนึงถึงหลักการต่อไปนี้

1. คำถามต้องมีจุดมุ่งหมายที่แน่ชัด ว่าครูใช้คำถามนั้นเพื่ออะไร แล้วต้องแต่งคำถามให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย
2. ใช้ภาษาเรียบง่าย และผู้เรียนมีความคุ้นเคย เข้าใจง่าย
3. คำถามแต่ละคำถามเน้นสิ่งเดียว พยายามหลีกเลี่ยงการร่วม 2 คำถามเป็นคำถามเดียว
4. คำถามแต่ละคำถามต้องมีคำตอบเฉพาะเจาะจง
5. หลีกเลี่ยงคำถามที่นักเรียนเดาคำตอบได้ คือคำถามที่ตอบว่าจริงหรือไม่จริง ใช่หรือไม่ใช่

6. ตั้งคำถามหลาย ๆ ประเภทได้แก่

6.1 ถามตั้งคำถามประเภทความจำง่าย ๆ ได้แก่ คำถามที่นักเรียนใช้ความจำ และการระลึกทบทวน ก็จะสามารถตอบได้ถ้าเขาจำได้ เช่น ใครเป็นผู้เดินทางโดยเรือรอบโลกเป็นคนแรก

6.2 ถามให้อธิบายเหตุผล เช่น ถามด้วยคำถามที่ว่า ทำไม อะไรเป็นเหตุ จงอธิบาย เพราะเหตุใด เป็นต้น

6.3 ถามให้สรุปเหตุผลหรือหลักการ

6.4 ถามให้พยากรณ์หรือทำนาย คำถามประเภทนี้มักใช้คำว่า ถ้า แล้ว เมื่อไร จะสมมติว่า

6.5 ถามให้สังเกตส่วนมากคำถามประเภทนี้ครูจะใช้ เมื่อมีการทดลองหรือสาธิต ให้นักเรียนดูโดยใช้คำว่า เท่าไร อะไร เช่น สังเกตเห็นอะไรบ้าง มีลักษณะอย่างไร

6.6 ถามให้วิภาควิจารณ์ หรือแสดงความคิดเห็นส่วนตัว

7. คำถามจะต้องไม่บอกใบ้คำตอบของมันเป็นเอง คำถามบางคำถามมีคำตอบแฝงอยู่ด้วยแล้ว เช่น อะไรคือสาเหตุสำคัญของสงครามข้างเฟือก

8. คำถามควรจะช่วยเหลือบทเรียนดำเนินไปข้างหน้า หมายความว่าคำถามที่ใช้ในนั้นจะเป็นตัวเชื่อมโยงเนื้อหาจากตอนหนึ่งไปยังอีกตอนหนึ่ง

9. ตั้งคำถามหลายระดับทั้งยากและง่าย เพราะนักเรียนในแต่ละชั้นมีทั้งความฉลาดไม่เท่ากัน จะได้เลือกใช้คำถามให้เหมาะสมกับสติปัญญาของนักเรียน

10. ในการตั้งคำถามควรจะคำนึงถึงด้วยว่าประสบการณ์ของครูกับนักเรียนแตกต่างกัน

วิธีการตั้งคำถาม

1. ถามคำถามก่อนแล้วจึงระบุตัวนักเรียนให้ตอบ ในการถามคำถามขึ้นมา 1 คำถามนั้น ครูย่อมต้องการที่จะให้นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในการทำงาน คิดค้นหาคำตอบ ดังนั้นครูควรจะแสดงให้นักเรียนเห็นว่า คำถามครูถามนักเรียนทุกคน ไม่ใช่ถามคนใดคนหนึ่งเท่านั้น เช่น

ถ้าครูถามว่า “ปรานี น้อยหน้าออกผลเป็นประเภทใด” นักเรียนที่ชื่อปรานีก็จะต้องคิดหาคำตอบของคำถาม ส่วนคนอื่น ๆ จะไม่คิดหาคำตอบเพราะรู้ว่าครูถามปรานีเพียงคนเดียว ดังนั้นจึงควรถามนักเรียนทั้งห้อง แล้วเน้นให้คนใดคนหนึ่งตอบ

2. ให้ความแก่นักเรียนในการตอบ เพราะเมื่อถามไปแล้ว นักเรียนย่อมต้องการเวลาในการคิด และในขณะที่คิดนั้น ครูควรจะเงียบเพื่อให้เขาได้คิดจริง ๆ

3. พยายามถามนักเรียนให้ทั่วถึง เมื่อครูถามแล้วต้องพยายามสังเกตและแก้ไข และเปิดโอกาสให้นักเรียนมีโอกาสตอบคำถามอย่างทั่วถึง

4. พยายามช่วยเหลือให้นักเรียนที่ไม่เคยเสนอตัวตอบคำถามเลย โดยการศึกษาให้นักเรียนให้สื่กลงไปถึงเรื่องส่วนตัว เช่น งานอดิเรก ปมเด่น ปมด้อย ซึ่งอาจทำได้โดยการปรึกษากับครูคนอื่น ๆ ที่สอนในกลุ่มนี้ด้วย ครูแนะนำ ครูประจำชั้น ถ้าหากถามเด็กยอมตอบคำถาม และตอบได้ดี ครูจะต้องให้การเสริมแรงที่เหมาะสมกับเขา

5. ถามในลักษณะที่เป็นกันเอง ไม่มีการจับแฉงอยู่ การที่ครูถามนักเรียนในลักษณะอัยการหรือนายโจทก์ซักจำเลย คงเป็นการยากที่จะให้นักเรียนมีความสุขที่จะเสนอตัวในการตอบคำถาม หรือการตอบในลักษณะของพิธีกรรายการตอบปัญหาทางโทรทัศน์ก็เหมือนกับว่ามีความแห้งแล้งและมีความรีบร้อนแฉงอยู่ ครูควรถามแบบครูถามนักเรียน

6. เมื่อนักเรียนตอบถูก ครูต้องให้การเสริมแรงที่เหมาะสม เช่น ยิ้ม กล่าวชอบ ดีมาก ถูก เก่งมาก

7. นักเรียนที่พยายามเสนอตัวตอบคำถามทุกครั้ง จนก่อให้เกิดความไม่เรียบร้อย ครูควรหาเวลาพูดคุยนอกห้องเรียนว่าเขาต้องการสิ่งใด เพื่อแก้ปัญหา

8. ไม่ควรใช้วิธีถามแบบใดแบบหนึ่งที่มีระบบเฉพาะของมันเป็นเอง ซึ่งอาจจะทำให้นักเรียนคาดคะเนได้ว่าคนต่อไปครูจะถามใคร เช่นการเรียกเป็นแถว ๆ เรียงกันไป

9. พยายามหลีกเลี่ยงการพูดคำตอบ หรือคำถามซ้ำอีกครั้งหนึ่ง เพื่อจะฝึกนิสัยให้มีความสนใจในการตั้งใจฟัง

10. พยายามฝึกวินัยการฟังอย่างวิเคราะห์

11. เมื่อถามคำถามไปแล้ว นักเรียนไม่สามารถตอบคำถามได้ ควรเปลี่ยนคำถามแต่ต้องครอบคลุมเนื้อหาสาระเดิม

ปฏิกริยาต่อคำตอบของนักเรียน

1. ถ้าจากการถาม-ตอบ บอกให้รู้ว่านักเรียนเพียงคนเดียวที่ยังไม่เข้าใจครูต้องหาทางพบกับเขาเป็นการส่วนตัว

2. การถามนอกเรื่องของนักเรียน ควรจะถูกผิดผ่อนว่าจะตอบในครั้งต่อไป

3. ถ้านักเรียนตอบไม่ได้ ต้องแนะแนวทางให้เขาตอบได้

4. คำถามที่เป็นประเภทความคิดเห็น ซึ่งยากที่จะบอกให้ชัดเจน ควรเปิดโอกาสให้เขาเสนอข้อมูลหรือข้ออ้างความคิดเห็นของเขา

5. ให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อให้ให้นักเรียนได้รู้ว่า คำตอบของเขาถูกหรือผิด

ประโยชน์ของคำถาม

1. ช่วยเชื่อมโยงความรู้เก่าไปสู่ความรู้ใหม่

2. ส่งเสริมให้นักเรียนมีแนวคิดอย่างมีเหตุผลในทักษะต่างๆ

3. ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักตัดสินใจ กล้าแสดงความคิดเห็นและยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น

4. ช่วยในการประเมินผลการเรียนรู้

5. ช่วยทบทวนบทเรียน

6. ช่วยสรุปความสนใจของนักเรียน หรือสรุปความสำคัญในขณะที่มีการสอนดำเนินไป

7. ช่วยสร้างสมประสบการณ์

8. เพื่อกระตุ้นความสนใจของนักเรียน

9. เพื่อทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น

10. เพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็นของนักเรียน การใช้คำถามในจุดมุ่งหมายนี้สามารถทำได้ เช่น การเรียนการสอนกำลังดำเนินไปและนักเรียนมีปัญหาที่ท้าทายความคิดอยู่มาก เขาอยากรู้แต่ไม่รู้จะทำอย่างไร ครูอาจจะช่วยให้เขาหาคำตอบโดยการใช้คำถาม เช่น ทำไมไม่ลองหา ค.ร.น ดูก่อนละ

2. ความหมายความมั่นใจในตนเอง

(สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย, ม.ป.ป.) กล่าวว่าความมั่นใจในตนเอง หมายถึง ความมั่นใจในความสามารถ ศักยภาพ ตลอดจนวิจารณ์ญาณการตัดสินใจของตนที่จะตอบคำถามให้บรรลุผล หรือเลือกวิธีที่มีประสิทธิภาพในการตอบคำถามหรือแก้ไขปัญหาให้สำเร็จลุล่วง

(กฎหมายเพื่อประชาชน, ม.ป.ป.) กล่าวว่าความมั่นใจในตนเอง หมายถึง บุคคลที่มีความรับผิดชอบต่อการกระทำของตัวเอง มีความซื่อสัตย์ มีความภูมิใจในผลสำเร็จของงาน บุคคลซึ่งมีความคิดริเริ่มและมีความมุ่งมั่นที่จะแก้ปัญหาและรับผิดชอบปัญหาที่จะเกิดตามมา เป็นคนที่คนอื่นรักและรักคนอื่น เป็นบุคคลที่สามารถควบคุมตัวเองเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของงาน

3. หลักการสร้างความมั่นใจให้กับตนเอง

(JOB PUB, ม.ป.ป.) ได้ให้แนวคิดหลักการสร้างความมั่นใจให้กับตนเอง ดังนี้

1. นั่งแถวหน้า ตั้งเป็นกฎว่าจะต้องนั่งแถวหน้าสุดเท่าที่จะทำได้ แน่ใจว่าจะรู้สึกเด่นมากขึ้นในแถวหน้า แต่อย่าลืมว่าถ้าไม่เด่นก็ไม่ใช่ว่าความสำเร็จ

2. ฝึกสบตา เพื่อที่จะบอกคนอื่นว่าคุณจริงจัง คุณเชื่อมั่นในสิ่งที่กำลังพูดกับคนอื่น คุณไม่กลัว คุณมีความมั่นใจ ใช้สายตาให้เป็นประโยชน์ จ้องที่ตาของคนที่คุณพูดด้วย ไม่เพียงแต่จะสร้างความมั่นใจให้กับตนเอง แต่สร้างความมั่นใจให้กับตัวคุณกับคนที่คุณพูดด้วย

3. เดินให้เร็ว 25 เปอร์เซ็นต์ ทำเดินที่เร็วแสดงถึงความมั่นใจคล้ายกับการวิ่งนิด ๆ จากท่าเดินจะประกาศให้โลกรู้ว่าคุณกำลังไปที่ที่สำคัญ มีสิ่งสำคัญที่จะต้องทำมากกว่านั้นคุณกำลังจะประสบผลสำเร็จ

4. ฝึกพูดแสดงความคิดเห็น เป็นเรื่องที่สำคัญ แต่ครั้งที่คุณไม่พูด คุณได้กลืนยาพิษทำลายความเชื่อมั่นเข้าไปอีกชุดหนึ่ง คุณจะลดความเชื่อมั่นในตัวเองลงไปเรื่อย ๆ แต่ในทางตรงกันข้าม ยิ่งคุณพูดมากขึ้น คุณยิ่งเพิ่มความมั่นใจให้กับตัวเอง และทำให้คุณพูดง่ายขึ้นในคราวหน้า จงพูดเพราะว่าการพูดเป็นเสมือนให้วิตามินกับการสร้างความมั่นใจ

5. ยิ้มกว้าง การยิ้มจะช่วยให้กำลังใจดีขึ้น การยิ้มเป็นยาขนานเยี่ยมสำหรับคนที่ไม่มี ความมั่นใจในตนเอง การยิ้มจริง ๆ นั้นไม่เพียงแต่ช่วยรักษาความรู้สึกป่วยของคุณ แต่จะสลายความรู้สึกขัดแย้งของคนอื่นทันที คนอื่นจะโกรธคุณไม่ได้ถ้าคุณยิ้มให้เขาอย่างเปิดเผยจริงใจ

(ประพันธ์สารสิน, ม.ป.ป.) ได้ให้หลักความคิดง่าย ๆ ที่จะช่วยเพิ่มความมั่นใจและรักตนเองมากขึ้นมี 12 วิธีหลัก ๆ ดังนี้

1. อย่าเปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่น เป็นหลักการง่าย ๆ แต่หลายคนก็ยังทำใจแข็งไม่ได้เสียที วิธีแก้คือ ต้องทำใจยอมรับตัวตนของเราที่ไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้ เช่น สีสัน รูปร่าง ฯลฯ ทุกคนเกิดมามีเอกลักษณ์ต่างกัน ดังนั้นจงรักตนเอง ภูมิใจในสิ่งที่เราเป็นดีที่สุด
2. จงเปรียบเทียบกับคนที่ด้อยกว่า สำหรับคนที่กำลังท้อแท้ คิดว่าตนเองแย่ที่สุดแล้ว ให้หันมามองผู้ที่ลำบากกว่าหรือจะลองเป็นอาสาสมัครไปเยี่ยมผู้ยากไร้ ชาติโอกาสดูบ้างก็ได้ เพราะการทำเช่นนั้นนอกจากจะสร้างกำลังใจให้ตนเองต่อสู้กับความยากลำบาก แล้ว ยังได้บุญกุศลอีกด้วย
3. ไม่ได้อยู่คนเดียวในโลก ไม่ควรคิดว่าไม่มีใครเข้าใจปัญหาของเรา หรือไม่มีใครสนใจ อันที่จริงหากเรามองไปรอบด้านก็จะเห็นว่าหลายคนยินดีที่จะช่วยเหลือเรา เพียงแต่เราไม่ได้เอ่ยปากขอร้องเท่านั้นเอง แน่ใจว่าหากเราตกที่นั่งลำบากและสิ่งที่คุณขอให้ช่วยก็ไม่ได้เหนือปากว่าแรงนัก เชื่อว่ามีคนเต็มใจช่วยแน่นอน
4. พุดคุยกับเพื่อน เมื่อไรที่มีปัญหาหนักใจ อย่าลังเลที่จะปรึกษาเพื่อนสนิทหรือว่าหากเกิดขัดใจกันขึ้นมา อย่าลังเลที่จะเปิดอกพุดคุยกัน อย่าปล่อยทิ้งไว้ให้เป็นปัญหาหัวใจ
5. ปรึกษานักบำบัด หากพบว่าตนพยายามแก้วิธีคิดแล้วแต่ไม่สำเร็จสักที ให้นัดเวลาพุดคุยกับนักบำบัดหรือจิตแพทย์ก็ได้ ไม่ต้องกลัวหรืออายว่าคนอื่นจะหาว่าบ้า เพราะหากปล่อยให้กังวลใจอยู่เช่นนี้ สุขภาพจิตเสียแน่นอน
6. ให้รางวัลตนเอง หลังจากที่ผ่านมางานยาก ๆ หรืออุปสรรคหนัก ๆ เช่น ไปท่องเที่ยวพักผ่อน นวด สัมผัสกับเพื่อนรู้ใจ
7. เก็บความภูมิใจลงในบันทึก ให้จดบันทึกข้อดี ลักษณะเด่น ความสามารถพิเศษหรือความสำเร็จที่ตนเองภาคภูมิใจลงในไดอารี่หรือสมุดจด อาจทำเครื่องหมายเน้นผลงานที่ทำสำเร็จ เพราะเมื่อไรที่หยิบมาอ่าน จะได้ชื่นใจเกิดความภูมิใจในความสามารถของตนเอง หรืออาจใช้วิธีประเมินตนเองอย่างยุติธรรม โดยจดสิ่งที่ตนทำสำเร็จในแต่ละวัน แล้วประเมินอาทิตย์ละครั้ง เพื่อเพิ่มความมั่นใจให้ตนเอง
8. เสริมจุดเด่นลดจุดด้อย อย่าลังเลที่จะเรียน หรือทำกิจกรรมที่ตนเองชอบ ไม่แน่ว่าคุณอาจจะมีพรสวรรค์บางอย่างซ่อนอยู่แบบไม่รู้ตัวมาก่อนก็ได้
9. พยายามทำกิจกรรมที่ตนชื่นชอบ ไม่ต้องกังวลว่าต้องไปตามลำพังตราบใดที่ยังชอบและมีความสุขกับกิจกรรมนั้น ๆ เช่น ไปเรียนวาดรูป เรียนภาษาต่างประเทศ ฯลฯ นอกจากจะทำให้จิตใจแจ่มใส ยังอาจจะได้รู้จักเพื่อนใหม่ เจอคนหลากหลายมากขึ้น
10. อย่าโทษตัวเองไปเสียทุกเรื่อง ปรับวิธีคิดให้มีเหตุและผลมากขึ้นกว่าเดิม
11. เผชิญหน้ากับการว่ากล่าว การว่ากล่าวนับว่าเป็นเรื่องธรรมดาที่ทุกคนต้องพบเจอ แต่สำหรับคนที่ขาดความมั่นใจจะเกิดอาการสะเทือนใจมากกว่าคนอื่น เพื่อจะลบความรู้สึกนี้ก่อนอื่นต้องพิจารณาวัตถุประสงค์ของการว่ากล่าว เช่น ดีเพื่อก่อหรืออคติ หากเข้าข่ายประเด็นหลัง อย่าเก็บมาใส่ใจ เพราะจะยิ่งบั่นทอนความมั่นใจให้ลดน้อยลงไปอีก แต่หากเป็นเหตุผลแรกให้ยิ้มสู้ รับฟังและกล่าวขอบคุณ นำคำตินั้นมาปรับปรุงพัฒนาตนเอง

12. ดูแลสุขภาพตนเอง พยายามออกกำลังกายสม่ำเสมอ กินอาหารที่มีประโยชน์ รักษาความสะอาด นอนหลับพักผ่อนให้เพียงพอ วิธีดูแลตนเองเช่นนี้นอกจากจะช่วยให้คุณสุขภาพดีขึ้นแล้ว ยังทำให้จิตใจแจ่มใสอีกด้วย ไม่ให้จิตใจจ่อ หมกมุ่นอยู่กับข้อดีของตนเองมากเกินไป

4. คุณลักษณะของผู้ที่มีความมั่นใจในตนเอง

(บุญส่ง จำปาโพธิ์, ม.ป.ป.) กล่าวว่า คนที่มีความมั่นใจมากไป จะกลายเป็นคนหลงตัวเองจึงกลายเป็นคนอวดฉลาด ชอบโอ้อวดตนหรือยกตนข่มท่านจึงทำให้ไม่น่าคบ บุคคลที่จะประสบความสำเร็จในชีวิตทั้งการทำงานและเรื่องส่วนตัว ต้องมีความมั่นใจ พอเหมาะพอดี มั่นใจในทางที่ถูกต้อง มีสติและจิตใจที่งดงาม เป็นองค์ประกอบด้วย ดังนี้

1. เป็นผู้นับถือตนเอง เชื่อมั่นในความสามารถของตน
 2. เชื่อว่าตนเองเป็นคนพิเศษ ไม่ดูถูกตนเอง
 3. รู้จักตนเองดี สนใจ ใส่ใจ และรับรู้ ความคิด ความต้องการ และความรู้สึกของตนเอง
 4. แข่งขันกับตนเอง พยายามทำทุกสิ่งให้ดีที่สุดอย่างสุดความสามารถ
 5. ทะเยอทะยาน กล้ายอมรับ พร้อมกับมีความหวังมีแรงบันดาลใจ และพร้อมที่จะก้าวไปในอนาคต
 6. พัฒนาการตนเองเสมอ พิจารณาตนเอง และปรับปรุงเปลี่ยนแปลงชีวิตไปสู่สิ่งที่ดีกว่า
 7. ดูแลตนเองได้ รู้จักพึ่งพาตนเอง
 8. มีความฝัน มองเห็นภาพตนเอง ในฐานะผู้ทำ ภาระตนเองหรือดีที่สุดในพื้นที่การทำงานของคน
 9. กล้าทำความฝัน กล้าตัดสินใจดำเนินชีวิต ตามวิถีชีวิตของตนที่วาดฝันไว้ และกล้าลงมือทำในสิ่งที่ตนรักแม้จะแตกต่างจากคนอื่นก็ตาม
 10. รับผิดชอบในการตัดสินใจของตนเอง และเมื่อกล้าลงมือแล้วก็ต้องกล้ารับผิดชอบ ในสิ่งที่ทำไป หากผิดพลาดก็ต้องกล้ารับ และรู้จักพูดคำว่า “ขอโทษ”
 11. เพียรพยายาม ต้องมีความอดทนและพยายามที่จะทำตามสิ่งที่ฝันให้สำเร็จ แม้จะมีอุปสรรคก็ไม่ย่อท้อ รู้จักแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้เสมอ
 12. รับคำชม ความนิยมชมชอบจากผู้อื่น ๆ ได้อย่างไม่เคอะเขิน สง่างาม สงบ มีสติ และรู้จักเทศะ
- คนส่วนใหญ่มีความมั่นใจที่แตกต่างกันออกไปตามสถานการณ์ แม้กระทั่งตัวเราเองก็ตาม บางเรื่องที่เราอาจมั่นใจว่าทำได้แน่ หากออกไปเจอผู้คนหมู่มาก กลับไม่มีความมั่นใจ ซึ่งแท้จริงแล้วคนเรามักจะเป็นเช่นนี้กันทั้งนั้น แต่หากคนเราเป็นผู้หนึ่งที่มีความมั่นใจในตนเอง มากพอที่จะพร้อมรับมือในทุกสถานการณ์ เราจะก้าวล้ำหน้าผู้อื่นไปอีกระดับหนึ่ง และมักจะประสบความสำเร็จให้มากกว่าผู้อื่น นอกจากนั้น ผู้ที่มีความมั่นใจ ยังมีแนวโน้มที่จะมีความสุข ไม่ค่อยซึมเศร้า หรือไม่วิตกกังวลด้วย บางคนอาจจะคิดว่า ถึงแม้จะไม่มี ความมั่นใจในตนเองแต่ฉันก็ยังสามารถมีชีวิตอยู่ได้ ซึ่งเป็นความจริง แต่หากเราต้องการเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในชีวิต และมีความสุขด้วยความมั่นใจในตัวเองมีความสำคัญมากทีเดียว โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องออกไปสู่โลก

ภายนอกเท่าใด ก็ยังจำเป็นต้องมีความรู้สึกเชื่อมั่นจากภายในมากขึ้นเท่านั้น ยิ่งหน้าที่การงานความรับผิดชอบสูง และยิ่งต้องการความสำเร็จสูงมากเท่าใด ความมั่นใจย่อมต้องมีบทบาทมากขึ้นเท่านั้น

5. ลักษณะและประวัติ ของคนที่ขาดความมั่นใจตัวเอง

(E-LIB, ม.ป.ป.) ได้กล่าวว่าลักษณะและประวัติของคนที่ขาดความมั่นใจตัวเอง มีลักษณะดังต่อไปนี้

1. มักเป็นคนที่ถูกช่วยเหลือหรือโอ้อุ้มมากไปตั้งแต่วัยเด็ก เช่น พ่อแม่รักมากถนอมมาก ดูแลทุกข์สุข และช่วยเหลือแนะนำทุก ๆ อย่าง ทั้งการกิน นอน และการดำเนินชีวิต มองดูผิวเผินแลดูว่าดี แต่ไม่ดีหรือเพราะเด็กจะขาดประสบการณ์ชีวิต ขาดการลองผิดลองถูก และจะมีความกลัวการเผชิญชีวิต กลัวอุปสรรคของชีวิต เวลาพบอุปสรรคของชีวิต ก็ไม่รู้วิธีการต่อสู้หรือหลีกเลี่ยงอย่างเหมาะสม ไม่รู้ว่าจะรุกหรือรับ เมื่อเกิดปัญหาก็ไม่สู้หรือไม่กล้าสู้หรือไม่รู้จะสู้อย่างไร แลดูแหง ๆ ไม่สู้ชีวิต จึงขาดความมั่นใจในการเผชิญกับวิกฤติหรืออุปสรรคของชีวิต พบได้มากในครอบครัวที่พ่อแม่รักลูกมาก หรือครอบครัวที่พ่อแม่เลิกกัน ลูกอยู่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งซึ่งรู้สึกผิดที่ทำให้ลูกขาดพ่อหรือแม่จึงพยายามให้ทุกอย่างที่ลูกต้องการเกินความจำเป็น

2. มีประสบการณ์ในชีวิตไม่ดี เช่น ถูกเลี้ยงดูมาด้วยความทารุณโหดร้าย หรือพบกับสิ่งที่ไม่ดีของชีวิตอื่น ๆ ทำให้กลัวการดำเนินชีวิต บางคนเคยอกหัก สอบตก หรือถูกตำว่า ทำให้เกิดความฝังใจและฝังประสบการณ์ที่ไม่ดีนี้ไว้ในระดับจิตใต้สำนึก ทำให้กลัวว่าจะต้องพบกับสิ่งที่ไม่ดีอีก จึงรู้สึกต่ำต้อยตลอดเวลา แม้ชีวิตจริงจะแลดูประสบความสำเร็จ แต่ก็ไม่พอใจตัวเองและรู้สึกไม่มั่นใจตัวเองอยู่เสมอ ๆ บางคนจะมีปมด้อยมาก และบางคนซื้ออิฉาวิชาคนอื่นที่ประสบความสำเร็จในชีวิต

3. มีสิ่งแวดล้อมในปัจจุบันไม่ดี เช่น ต้องมีชีวิตอยู่ท่ามกลางการแข่งขันสูง ดึงเครียดหรือถูกจับผิด ถูกตำหนิอยู่บ่อย ๆ ทำให้ชีวิตกระด้าง มองชีวิตในแง่ไม่ดีทั้งของตนเองและผู้อื่น อย่างเด็กนักเรียนห้องที่เรียนดีที่สุดในชั้น หรือนักศึกษาในคณะที่เรียนยาก มีเด็กเรียนเก่งมาก ๆ อยู่ด้วยกันทั้งห้องมักจะมีประสบการณ์เช่นนี้ คือคนเก่งก็ระวังคนเก่งด้วยกัน จะแข่งขันกันอีกทุกรูปแบบ ทำให้รู้สึกขาดความมั่นใจตัวเองได้ง่าย

4. เป็นคนระแวง มองดูคนอื่นไม่ค่อยดีและคิดว่าคนอื่นมองตัวเองไม่ดีด้วย จึงคอยวิเคราะห์พฤติกรรมของผู้อื่นและตนเองในแง่ไม่ดีตลอดเวลา โอกาสจะมองโลกในแง่ดีเป็นไปได้ยาก พบได้มากในพวกมีปมด้อยหรือพวกที่คิดว่าตัวเองด้อยทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม หรือทางเพศ บางคนมีความต้องการทางเพศลดน้อยลง หรือมีความเบี่ยงเบนทางเพศ ทั้งๆ ที่คนอื่นไม่รู้เรื่องเลย แต่เขาก็หมดความมั่นใจตัวเองได้

5. ตั้งมาตรฐานตัวเองไว้สูงมาก และทำตามมาตรฐานที่ตั้งไว้ไม่ได้ จึงไม่พอใจตัวเองและไม่เป็นสุข หมดความเชื่อมั่นตัวเอง

6. ชอบดูถูกตัวเอง มีนิสัยชอบจับผิดตัวเองตลอดเวลาจึงตระหนักในความต่ำต้อยของตัวเองมากกว่าคนทั่ว ๆ ไป เวลาใครพูดกระทบถึงความบกพร่องของตัวเองก็สะเทือนใจง่าย หรือเวลาใช้ชีวิตตามปกติมักมองคนอื่นเหนือกว่าตนเอง จึงทำให้ไม่มั่นใจตัวเอง

7. พวกอวดเก่งหรือหลงตัวเอง พวกนี้มักสร้างปมปลอมว่าตัวเองเก่งกว่าคนอื่น ชอบอวดเก่ง บางคนก้าวร้าว หลงตัวเองมาก พฤติกรรมเช่นนี้วิเคราะห์ได้ว่า มาจากความรู้สึกด้อย ไม่มั่นใจตัวเอง จึงสร้าง

พฤติกรรมภายนอกให้แก่ดูกร้าว แกร่งเหนือคนอื่น เพื่อหลบเลี่ยงความกลัว ความรู้สึกด้อยและไม่มั่นใจตัวเองเอาไว้

8. ขาดความรู้จักตัวเองทั้งจุดดีและจุดด้อย จึงขาดความสมดุลของตนเองในแง่ความเป็นจริง มักจะกังวลกับจุดด้อยของตนเอง ซึ่งอาจเป็นความปกติทั่วไปก็ได้ แต่จะไปเพ่งพินิจแต่ความด้อยอยู่ บ่อย ๆ จนขาดความสุข

9. ขาดแบบอย่างของคนที่มั่นใจตัวเองอย่างเหมาะสมในชีวิตจริง เขาอาจจะไม่เคยพบ หรือพบแต่พวกที่ก้าวร้าวแสดงอำนาจ แลดูประหนึ่งว่ามีความมั่นใจตัวเอง แต่ความจริงไม่ใช่ เขาจึงขาดการเลียนแบบอย่างหรือเอาอย่างที่เหมาะสม

10. ขาดแรงบันดาลใจที่เชื่อมั่นตัวเอง เพราะไม่ชินต่อความคิดสร้างสรรค์และขาดปัญญาที่เหมาะสม จึงจมอยู่กับชีวิตที่ขาดความเชื่อมั่นตัวเอง ขาดความซาบซึ้งกับการมีชีวิตอยู่ (Life Appreciation)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

วิธีการดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

1. การศึกษาเอกสาร (Document study)

เป็นการศึกษารวบรวมข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ ทั้งที่เป็นทฤษฎี แนวคิด และผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับวิธีการสอนแบบใช้คำถาม (Questioning Method) ความหมายความมั่นใจในตนเอง หลักการสร้าง ความมั่นใจให้กับตนเอง คุณลักษณะของคนที่มีความมั่นใจในตนเอง ลักษณะและประวัติของคนที่ขาดความมั่นใจ ตัวเอง เพื่อหาข้อสรุปถึงเจตคติ สาเหตุ และปัจจัยที่ส่งผลต่อการลดปัญหาการไม่ตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน วิชาการบัญชีกิจการพิเศษโดยการสร้างความมั่นใจในตนเองให้กับผู้เรียน และนำไปสร้างเครื่องมือที่ใช้วัดเจตคติ สาเหตุ และปัจจัยกระตุ้นในการตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน

2. การวิจัยเชิงสำรวจ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อสำรวจเจตคติ สาเหตุ และปัจจัยกระตุ้นในการตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน ของนักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพพะเยา ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา การบัญชีกิจการพิเศษ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 3 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามถึงความคิดเห็นการลดปัญหาการไม่ตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน โดยการสร้างความมั่นใจในตนเองให้กับผู้เรียน เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้

1. เกณฑ์ในการวัดแบบสอบถาม

ใช้วิธีการสร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) โดยเกณฑ์ในการให้คะแนนแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าความคิดเห็น และระดับคะแนน

ระดับความคิดเห็น	ระดับคะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

เกณฑ์ในการแปลความหมายของคะแนน ผู้วิจัยได้แปลระดับของความคิดเห็น โดยใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนเป็นตัวชี้วัด โดยกำหนดช่วงในการวัดเป็น 5 ระดับ โดยกำหนดช่วงคะแนนในแต่ละระดับจากสูตรการคำนวณ ดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับ}} = \frac{5 - 1}{5} = 0.8$$

จากสูตรการคำนวณ ได้แปลค่าระดับความหมายของทัศนคติออกเป็น 5 ระดับ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การแปลความหมายระดับความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง

ระดับความคิดเห็น	ระดับคะแนน
มากที่สุด	4.21 - 5.00
มาก	3.41 - 4.20
ปานกลาง	2.61 - 3.40
น้อย	1.81 - 2.60
น้อยที่สุด	1.00 - 1.80

2. การสร้างเครื่องมือ

สร้างเครื่องมือโดยการศึกษาเอกสาร งานวิจัย และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนแบบใช้คำถาม (Questioning Method) ความหมายความมั่นใจในตนเอง หลักการสร้างความมั่นใจให้กับตนเอง คุณลักษณะของคนที่มีความมั่นใจในตนเอง ลักษณะและประวัติของคนที่ขาดความมั่นใจตัวเอง เพื่อหาข้อสรุปถึงเจตคติ สาเหตุ และปัจจัยที่ส่งผลต่อการลดปัญหาการไม่ตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน วิชาการบัญชี กิจกรรมพิเศษ โดยการสร้างความมั่นใจในตนเองให้กับผู้เรียน ในการสร้างแบบสอบถาม ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้

โดยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลจากประชากรกลุ่มเป้าหมาย โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป เป็นแบบสอบถามถึงรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ และหลักสูตร

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาเจตคติ สาเหตุ และปัจจัยกระตุ้นในการตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน ได้แก่

1. ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน

2. สาเหตุที่นักศึกษาไม่ตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน
 3. ปัจจัยกระตุ้นที่ช่วยให้นักศึกษาตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน
- ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ศึกษาในครั้งนี้ คือ นักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพปะเหลียน ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีกึ่งภาคพิเศษ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 3 คน

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่
 - 1.1 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์ด้วยอัตราร้อยละ (Percentage)
 - 1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาเจตคติ สาเหตุ และปัจจัยกระตุ้นในการตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน โดยเป็นคำถามแสดงระดับความคิดเห็น 5 ระดับ วิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)
2. การประมวลผลข้อมูล ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Window โดยมีขั้นตอนดังนี้
 - 2.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์ และความถูกต้องของคำตอบที่ได้ หลังจกดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง
 - 2.2 บันทึกข้อมูลที่เป็นรหัสในแบบบันทึกข้อมูล และเครื่องคอมพิวเตอร์ตามลำดับ
 - 2.3 ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์
 - 2.4 ประมวลผลข้อมูลตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูล การศึกษาวิธีการลดปัญหาการไม่ตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน วิชาการบัญชีกึ่งภาคพิเศษ โดยการสร้างความมั่นใจในตนเองให้กับผู้เรียน โดยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

- 1) แจ้งการศึกษาการทำวิจัยให้กับนักศึกษาในชั้นเรียนทราบ
- 2) ดำเนินการเก็บข้อมูลและรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษา
- 3) ตรวจสอบแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา คัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไว้เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

บทที่ 4 ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการศึกษาการลดปัญหาการไม่ตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน วิชาการบัญชีกิจการพิเศษ โดยการสร้างความมั่นใจในตนเองให้กับผู้เรียน ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยในประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลทั่วไป
2. การศึกษาเจตคติ สาเหตุ และปัจจัยกระตุ้นในการตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน
3. ข้อเสนอแนะ

สำหรับรายละเอียดผลการวิจัยแต่ละประเด็นมีดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
- ชาย	-	-
- หญิง	3	100
อายุ		
- 16 ปี		
- 17 ปี		
- 18 ปี	3	100
- 19 ปี		
หลักสูตร		
- การบัญชี		
- คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	3	
- ช่างยนต์	-	-
	-	-
รวม	3	100

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางที่ 3 พบว่านักศึกษาที่ตอบคำถามเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 100

ตอนที่ 2 การศึกษาเจตคติ สาเหตุ และปัจจัยกระตุ้นในการตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน
 ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการตอบคำถามอาจารย์
 ผู้สอนในชั้นเรียน

หัวข้อ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความ คิดเห็น	ลำดับที่
1. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์-นักเรียนมีส่วน ที่จะเสริมการ อยากตอบคำถาม	3.875	0.640	มาก	9
2. นักเรียนชอบคำถามที่สนุกและไม่ทำให้เครียด	5	0	มากที่สุด	2
3. นักเรียนชอบคำถามที่เป็นการแนะแนวข้อสอบ	5	0	มากที่สุด	1
4. นักเรียนชอบคำถามที่ทบทวนเรื่องที่สนใจ	4.25	0.886	มากที่สุด	6
5. อาจารย์ตั้งคำถามอย่างสม่ำเสมอจะทำให้การเรียนน่าสนใจ	4	0.755	มาก	7
6. นักเรียนชอบคำถามที่นำเข้าสู่บทเรียน	3.375	0.744	ปานกลาง	12
7. นักเรียนชอบคำถามที่ตรวจสอบความเข้าใจ	4	0	มาก	8
8. นักเรียนต้องการถามอาจารย์มากกว่าจะเป็นฝ่ายถูกถาม	4.375	0.744	มากที่สุด	3
9. อาจารย์ควรให้รางวัลและคำชมเชยนักเรียนที่ตอบคำถาม	4.375	0.744	มากที่สุด	4
10. นักเรียนชอบคำถามที่เป็นการแสดงความคิดเห็น	3.125	0.353	ปานกลาง	13
11. อาจารย์ควรเน้นการบรรยายมากกว่าการถามคำถาม	3.75	0.886	มาก	10
12. นักเรียนชอบคำถามที่ทำให้ได้คำตอบในสิ่งที่ไม่รู้	4.375	0.517	มากที่สุด	5
13. อาจารย์ตั้งคำถามให้คิดและตอบบ่อย ๆ จะช่วยให้การ เรียนน่าสนใจ	3.75	0.707	มาก	11
รวม	4.096		มาก	

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางที่ 4 พบว่า โดยรวมนักเรียนมีความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการตอบ
 คำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.096 และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่านักเรียนมี
 ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ลำดับแรก คือ
 นักเรียนชอบคำถามที่เป็นการแนะแนวข้อสอบ มีค่าเฉลี่ย 5 รองลงมาคือ นักเรียนชอบคำถามที่สนุกและไม่
 ทำให้เครียด มีค่าเฉลี่ย 5 ส่วนระดับความคิดเห็นน้อยที่สุดคือ นักเรียนชอบคำถามที่เป็นการแสดงความ
 คิดเห็น มีค่าเฉลี่ย 3.125

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสาเหตุที่นักศึกษาไม่ตอบคำถามอาจารย์ ผู้สอนในชั้นเรียน

หัวข้อ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
1. ตั้งตัวไม่ทัน นึกคำตอบไม่ออก และไม่รู้จะตอบอย่างไรจึงจะถูกต้อง	4.75	0.462	มากที่สุด	2
2. มีอาการตื่นตระหนกเมื่อต้องตอบคำถามอาจารย์	4.875	0.353	มากที่สุด	1
3. นักศึกษาคิดว่าตนเองไม่มีความรู้ในเนื้อหาที่อาจารย์ถาม	4.375	0.517	มากที่สุด	3
4. มีความกังวลส่วนตัว เช่น เรื่องครอบครัว เรื่องแฟน ไกล่สอบ หรือทำการบ้านวิชาอื่นไม่ทัน	3.125	0.353	ปานกลาง	4
5. ชอบการเรียนรู้แบบชอบฟังและคิดมากกว่าตอบคำถาม	3	0.755	ปานกลาง	5
6. นักศึกษาคิดว่าตนเองมีความรู้ในวิชาที่เรียนระดับต่ำ	2.625	0.744	ปานกลาง	6
7. ไม่ต้องการเป็นที่สนใจหรือกลัวเพื่อนว่าชอบโอ้อวด	2.625	0.517	ปานกลาง	7
8. กลัวเสียหน้าหรือถูกมองว่าโง่ถ้าตอบคำถามผิด	2.5	0.53	น้อย	8
9. มีปัญหาสุขภาพ จึงขาดสมาธิในการเรียน	1.25	0.462	น้อยที่สุด	12
10. คำถามกำกวมหรือไม่เข้าใจคำถาม	1.625	0.517	น้อยที่สุด	11
11. อาจารย์ไม่ยอมรับคำตอบหรือข้อเสนอแนะ	1	0	น้อยที่สุด	14
12. กลัวคำตอบไม่ถูกใจหรือไม่ตรงใจอาจารย์	1.125	0.353	น้อยที่สุด	13
13. ไม่อยากเรียนหรือไม่ถนัดในรายวิชาที่เรียน	2	0	น้อย	10
14. อาจารย์ไม่สามารถสอนหรืออธิบายให้นักศึกษาเข้าใจ	1	0	น้อยที่สุด	15
15. อาจารย์ใช้คำพูดที่ทำให้นักศึกษารู้สึกว่าตนเองไร้ตัวตนเหยียดหยาม ดูถูก	1	0	น้อยที่สุด	16
16. อาจารย์ใช้กิริยาท่าทางที่ทำให้นักศึกษาสูญเสียความเป็นตัวตนของตนเอง	1	0	น้อยที่สุด	17
17. นักศึกษามาจากครอบครัวที่ไม่ส่งเสริมเรื่องกำลังใจ หรือได้รับความกดดันจากครอบครัว	1	0	น้อยที่สุด	18
18. เวลาเรียนไม่เหมาะสม เช่น เข้าเกินไป เย็นเกินไป หรือใกล้รับประทานอาหาร	2.25	0.462	น้อย	9
19. มีเพื่อนบางคนที่ชอบผูกขาดในการตอบ จึงคิดว่าไม่จำเป็นต้องตอบก็ได้	1	0	น้อยที่สุด	19
20. ไม่ชื่นชอบอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน	1	0	น้อยที่สุด	20
รวม	2.156		น้อย	

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางที่ 5 พบว่าโดยรวมสาเหตุที่นักศึกษาไม่ตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนในอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.156 และเมื่อพิจารณารายชื่อพบว่าสาเหตุที่นักศึกษาไม่ตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก ลำดับแรกคือ มีอาการตื่นตระหนกเมื่อต้องตอบคำถามอาจารย์ มีค่าเฉลี่ย 4.875 รองลงมาคือ ตั้งตัวไม่ทัน นึกคำตอบไม่ออก และไม่รู้จะตอบอย่างไรจึงจะถูกต้อง มีค่าเฉลี่ย 4.75 ส่วนระดับความคิดเห็นน้อยที่สุดคือ ไม่ชื่นชอบอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน มีค่าเฉลี่ย 1

ตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยกระตุ้นที่ช่วยให้นักศึกษาตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน

หัวข้อ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
1. อาจารย์ควรเป็นมิตร เอาใจใส่ไม่เข้มงวด และให้กำลังใจนักศึกษา	3.375	0.517	ปานกลาง	13
2. บรรยากาศในการเรียนต้องไม่ตึงเครียด	5	0	มากที่สุด	1
3. ต้องการให้มีเพื่อนช่วยคิด หรือตอบคำถามร่วมกับเพื่อน ๆ	4.625	0.517	มากที่สุด	7
4. นักศึกษามีความรู้ในเรื่องนั้น ๆ และเข้าใจเนื้อหาที่เกี่ยวกับคำถาม	4	0	มากที่สุด	9
5. คำถามควรเกี่ยวกับเรื่องที่กำลังสนใจ หรือคำถามน่าสนใจ	3.75	0.707	มาก	11
6. อาจารย์ให้เวลาคิดคำตอบอย่างเพียงพอ	5	0	มากที่สุด	2
7. คำถามต้องไม่ยาก หรือซับซ้อนเกินไป	5	0	มากที่สุด	3
8. อาจารย์ให้แนวคำตอบหรือแนวคิด	3.875	0.834	มาก	10
9. อาจารย์ให้ความสำคัญกับนักศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน	3.625	0.744	มาก	12
10. อาจารย์อธิบายถ้านักศึกษาตอบคำถามไม่ได้หรือไม่ถูก	5	0	มากที่สุด	4
11. นักศึกษาเข้าใจคำถาม และฟังคำถามได้ทัน	5	0	มากที่สุด	5
12. มีเพื่อนที่สนิทเรียนอยู่ในห้องเดียวกัน	4.25	0.462	มากที่สุด	8
13. นักศึกษามีความกล้า ไม่อาย มีความมั่นใจในตนเอง	5	0	มากที่สุด	6
รวม	4.423		มาก	

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางที่ 6 พบว่าโดยรวมปัจจัยกระตุ้นที่ช่วยให้นักศึกษาตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนในอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.423 และเมื่อพิจารณารายชื่อพบว่าปัจจัยกระตุ้นที่ช่วยให้นักศึกษาตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ลำดับแรกคือ บรรยากาศในการเรียนต้องไม่ตึงเครียด มีค่าเฉลี่ย 5 รองลงมาคือ อาจารย์ให้เวลาคิดคำตอบอย่างเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย 5 ส่วนระดับความคิดเห็นน้อยที่สุดคือ อาจารย์ควรเป็นมิตร เอาใจใส่ไม่เข้มงวด และให้กำลังใจนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.375

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีการลดปัญหาการไม่ตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน วิชาการบัญชีกิจการพิเศษ โดยการสร้างความมั่นใจในตนเองให้กับผู้เรียน นักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพปะเหลียน ที่ลงทะเบียนวิชาการบัญชีกิจการพิเศษ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 3 คน ใช้แบบสอบถามความคิดเห็นการลดปัญหาการไม่ตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน วิชาการบัญชีกิจการพิเศษ โดยการสร้างความมั่นใจในตนเองให้กับผู้เรียน แบ่งแบบสอบถามเป็น 3 ตอน คือ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบและการศึกษาเจตคติ สาเหตุ ปัจจัยกระตุ้นในการตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Window หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไป

นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาวิเคราะห์ข้อมูลจำนวน 3 คน ในจำนวนนี้นักศึกษาที่ตอบคำถามเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 100

การศึกษาเจตคติ สาเหตุ และปัจจัยกระตุ้นในการตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน

โดยภาพรวมนักศึกษามีความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่านักศึกษามีความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ลำดับแรก คือนักศึกษาชอบคำถามที่เป็นการแนะแนวข้อสอบ รองลงมาคือนักศึกษาชอบคำถามที่สนุกและไม่ทำให้เครียด

สาเหตุที่นักศึกษาไม่ตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน

โดยภาพรวมสาเหตุที่นักศึกษาไม่ตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนอยู่ในระดับ น้อย และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าสาเหตุที่นักศึกษาไม่ตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ลำดับแรก คือ มีอาการตื่นตระหนกเมื่อต้องตอบคำถามอาจารย์ รองลงมาคือ ตั้งตัวไม่ทัน นึกคำตอบไม่ออก และไม่รู้จะตอบอย่างไรจึงจะถูกต้อง

ปัจจัยกระตุ้นที่ช่วยให้นักศึกษาตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน

โดยภาพรวมปัจจัยกระตุ้นที่ช่วยให้นักศึกษาตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าปัจจัยกระตุ้นที่ช่วยให้นักศึกษาตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ลำดับแรกคือ บรรยากาศในการเรียนต้องไม่ตึงเครียด รองลงมาคือ อาจารย์ให้เวลาคิดคำตอบอย่างเพียงพอ

ข้อเสนอแนะ

- ถ้านักศึกษาตอบคำถามไม่ได้อาจารย์ไม่ควรดูนักศึกษาและควรอธิบายให้ฟังแทน
- อาจารย์ควรใช้เวลาพักกับนักศึกษาเพื่อผ่อนคลายความเครียด
- ในกรณีที่นักศึกษาไม่กล้าตอบคำถาม ให้นักศึกษาหาตัวช่วย เช่น ให้เพื่อนช่วย
- อาจารย์ควรใช้คะแนนมาเป็นตัวกระตุ้นให้นักศึกษาตอบคำถาม

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิธีการลดปัญหาการไม่ตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน วิชาการบัญชีกิจการพิเศษ โดยการสร้างความมั่นใจในตนเองให้กับผู้เรียน นำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน

โดยภาพรวมนักศึกษามีความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่านักศึกษามีความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ลำดับแรก คือนักศึกษาชอบคำถามที่เป็นการแนะแนวข้อสอบ รองลงมา คือนักศึกษาชอบคำถามที่สนุกและไม่ทำให้เครียด

2. สาเหตุที่นักศึกษาไม่ตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน

โดยภาพรวมสาเหตุที่นักศึกษาไม่ตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนอยู่ในระดับ น้อย และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าสาเหตุที่นักศึกษาไม่ตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ลำดับแรกคือ มีอาการตื่นตระหนกเมื่อต้องตอบคำถามอาจารย์ รองลงมาคือ ตั้งตัวไม่ทัน นึกคำตอบไม่ออก และไม่รู้ว่า จะตอบอย่างไรจึงจะถูกต้อง

3. ปัจจัยกระตุ้นที่ช่วยให้นักศึกษาตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน

โดยภาพรวมปัจจัยกระตุ้นที่ช่วยให้นักศึกษาตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนอยู่ในระดับ มาก และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าปัจจัยกระตุ้นที่ช่วยให้นักศึกษาตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ลำดับแรกคือ บรรยากาศในการเรียนต้องไม่ตึงเครียด รองลงมาคือ อาจารย์ให้เวลาคิดคำตอบ อย่างเพียงพอ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

เพื่อเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาซึ่งจะทำให้อาจารย์ผู้สอนพัฒนาคุณภาพของคำถามและวิธีการถามให้มีประสิทธิภาพดีกว่าที่เป็นอยู่ อีกทั้งเป็นการสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนให้มีความเป็นกันเองกับนักศึกษา สร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาให้มากยิ่งขึ้น และนักศึกษามีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนที่สูงขึ้น อาจารย์ผู้สอนควรสังเกตและพยายามสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลาย เสริมสร้างกำลังใจให้กับผู้เรียน ช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาความมั่นใจในตนเองและทัศนคติ ที่ดี มองเห็นประโยชน์และโอกาสท่ามกลางปัญหาและอุปสรรค ผู้สอนควรระวังในการใช้คำถามกับผู้เรียน โดยต้องคำนึงถึงให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอน และควรพิจารณาถึงสภาพปัญหา อารมณ์ จิตใจของผู้เรียน ตลอดจนปัญหาในแง่คุณธรรม จริยธรรม และต้องระลึกว่าผู้สอนไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ถามคำถามแต่ฝ่ายเดียว ควรจะเสริมสร้างการทำกิจกรรม

การพูดคุยแลกเปลี่ยนประสบการณ์ การอภิปรายร่วมกันระหว่างเพื่อนร่วมชั้น เป็นการสร้างปฏิสัมพันธ์ต่อกัน เพื่อลดความกังวลและความเครียดในการเรียน

ข้อเสนอแนะในการทำการวิจัยครั้งต่อไป

งานวิจัยที่ควรทำในครั้งต่อไป คือสัมภาษณ์นักศึกษาหรือให้นักศึกษาเขียนบรรยายถึงความรู้สึก อารมณ์ และความเครียดในการเรียน บอกวิธีการเสริมสร้างทัศนคติเชิงบวกต่อตนเอง การมีความนับถือตนเอง พึ่งตนเองให้ได้มากที่สุด และผู้สอนควรตอบคำถามอย่างไรเพื่อตอบสนองผู้เรียนจึงจะทำให้การเรียนการสอน เกิดประสิทธิภาพและผู้เรียนมีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนสูงขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กฎหมายเพื่อประชาชน. โรงเรียน. (ม.ป.ป.). **อันตรายจากการไม่เชื่อถือตนเอง**. สืบค้นเมื่อ 9 กันยายน, 2552, จาก <http://www.thaijustice2.com/webboard.php?wid=20863>
- กิตติยา วนะสุน. (2547). **การแก้ปัญหาการขาดความมั่นใจในตนเองในการสร้างสรรค์งานศิลปะของเด็กชายภูวพล บุญพา นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1**. โรงเรียนเทศบาลบูรพาอุบล.
- บุญส่ง จำปาโพธิ์. (ม.ป.ป.). **ความมั่นใจ : คุณลักษณะของผู้ที่ก้าวสู่ความสำเร็จ**. วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยว.
- ประพันธ์สาส์น. (ม.ป.ป.) **หลักการเพิ่มความมั่นใจในตนเอง**. สืบค้นเมื่อ 9 กันยายน, 2552, จาก <http://www.praphansarn.com>
- สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย. (ม.ป.ป.ป). **ความมั่นใจในตนเอง**. สืบค้นเมื่อ 9 กันยายน, 2552, จาก http://km.moi.go.th/index.php?option=com_content&task=view&id=57&Itemid=33
- วรรณดี พลเยี่ยม. (ม.ป.ป.). **วิธีการสอนแบบใช้คำถาม**. โรงเรียนบ้านพุขาม.
- อัญชีกาญ์ โรงสะอาด. (2544). **การศึกษาเจตคติของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในเรื่องการตอบคำถามครูผู้สอนในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ**. สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- E-LIB. (ม.ป.ป.). **สาเหตุของการขาดความมั่นใจในตนเอง**. สืบค้นเมื่อ 9 กันยายน, 2552, จาก <http://www.elib-online.com/>
- JOB PUB. (ม.ป.ป.) **การสร้างความมั่นใจเพื่อความสำเร็จ**. สืบค้นเมื่อ 9 กันยายน, 2552, จาก <http://www.jobpub.com/articles/showarticle.asp?id=1546>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การศึกษาการลดปัญหาการไม่ตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน วิชาการบัญชีกิจการพิเศษ
โดยการสร้างความมั่นใจในตนเองให้กับผู้เรียน

คำชี้แจง :

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัยในชั้นเรียน เรื่องการศึกษาการลดปัญหาการไม่ตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน วิชาการบัญชีกิจการพิเศษโดยการสร้างความมั่นใจในตนเองให้กับผู้เรียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการลดปัญหาการไม่ตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน โดยการสร้างความมั่นใจในตนเองให้กับผู้เรียน โดยแบ่งข้อคำถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 การศึกษาเจตคติ สาเหตุ และปัจจัยกระตุ้น ในการตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยขอความร่วมมือท่านตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อตามความเป็นจริง เพื่อประโยชน์ต่อวิทยาลัย และข้อมูลดังกล่าวไม่มีผลกระทบต่อท่าน ผู้วิจัยขอขอบคุณในความร่วมมือมา ณ โอกาสนี้

นางรัชดาวัลย์ พรหมปลัด
ครูผู้สอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

เพศ ชาย หญิง
 อายุ 16 ปี 17 ปี 18 ปี 19 ปี
 หลักสูตร ปวช. ปวส.
 แผนกวิชา.....

ตอนที่ 2 การศึกษาเจตคติ สาเหตุ และปัจจัยกระตุ้น ในการตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน

ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน

หัวข้อ	ความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์-นักศึกษามีส่วนที่จะเสริมการอยากตอบคำถาม					
2. นักศึกษาชอบคำถามที่สนุกและไม่ทำให้เครียด					
3. นักศึกษาชอบคำถามที่เป็นการแนะแนวข้อสอบ					
4. นักศึกษาชอบคำถามที่ทบทวนเรื่องที่สนใจ					
5. อาจารย์ตั้งคำถามอย่างสม่ำเสมอจะทำให้การเรียนน่าสนใจ					
6. นักศึกษาชอบคำถามที่นำเข้าสู่บทเรียน					
7. นักศึกษาชอบคำถามที่ตรวจสอบความเข้าใจ					
8. นักศึกษาต้องการถามอาจารย์มากกว่าจะเป็นฝ่ายถูกถาม					
9. อาจารย์ควรให้รางวัลหรือคำชมเชยนักศึกษาที่ตอบคำถาม					
10. นักศึกษาชอบคำถามที่เป็นการแสดงความคิดเห็น					
11. อาจารย์ควรเน้นการบรรยายมากกว่าการถามคำถาม					
12. นักศึกษาชอบคำถามที่ทำให้ได้คำตอบในสิ่งที่ไม่รู้					
13. อาจารย์ตั้งคำถามให้คิดและตอบบ่อย ๆ จะช่วยให้การเรียนน่าสนใจ					

สาเหตุที่นักศึกษาไม่ตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน

หัวข้อ	ความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ตั้งตัวไม่ทัน นึกคำตอบไม่ออก และไม่รู้ว่าตอบอย่างไรจึงจะถูกต้อง					
2. มีอาการตื่นตระหนกเมื่อต้องตอบคำถามอาจารย์					
3. นักศึกษาคิดว่าตนเองไม่มีความรู้ในเนื้อหาที่ อาจารย์ถาม					
4. มีความกังวลส่วนตัว เช่น เรื่องครอบครัว เรื่องแฟน ใกล้สอบ หรือทำการบ้านวิชาอื่นไม่ทัน					
5. ชอบการเรียนรู้แบบชอบฟังและคิดมากกว่าตอบคำถาม					
6. นักศึกษาคิดว่าตนเองมีความรู้ในวิชาที่เรียนใน ระดับต่ำ					
7. ไม่ต้องการเป็นที่สนใจหรือกลัวเพื่อนว่าชอบโอ้อวด					
8. กลัวเสียหน้าหรือถูกมองว่าโง่ถ้าตอบคำถามผิด					
9. มีปัญหาสุขภาพ จิตใจขาดสมาธิในการเรียน					
10. คำถามกำกวมหรือไม่เข้าใจคำถาม					
11. อาจารย์ไม่ยอมรับคำตอบหรือข้อเสนอแนะ					
12. กลัวคำตอบไม่ถูกใจหรือไม่ตรงใจอาจารย์					
13. ไม่อยากเรียนหรือไม่ถนัดในรายวิชาที่เรียน					
14. อาจารย์ไม่สามารถสอนหรืออธิบายให้นักศึกษาเข้าใจ					
15. อาจารย์ใช้คำพูดที่ทำให้ให้นักศึกษารู้สึกว่าตนเองไร้ตัวตนเหยียดหยาม ดูถูก					
16. อาจารย์ใช้กิริยาท่าทางที่ทำให้นักศึกษาสูญเสียความเป็นตัวตนของตนเอง					
17. นักศึกษามาจากครอบครัวที่ไม่ส่งเสริมเรื่องกำลังใจ หรือได้รับความกดดันจากครอบครัว					
18. เวลาเรียนไม่เหมาะสม เช่น เข้าเกินไป เย็นเกินไป หรือใกล้รับประทานอาหาร					
19. มีเพื่อนบางคนที่ชอบผูกขาดในการตอบ จึงคิดว่าไม่จำเป็นต้องตอบก็ได้					
20. ไม่ชื่นชอบอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน					

ปัจจัยกระตุ้นที่ช่วยให้นักศึกษาตอบคำถามอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน

หัวข้อ	ความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. อาจารย์ควรเป็นมิตร เอาใจใส่ไม่เข้มงวด และให้กำลังใจนักศึกษา					
2. บรรยากาศในการเรียนต้องไม่ตึงเครียด					
3. ต้องการให้มีเพื่อนช่วยคิด หรือตอบคำถามร่วมกับเพื่อน ๆ					
4. นักศึกษามีความรู้ในเรื่องนั้น ๆ และเข้าใจเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับคำถาม					
5. คำถามควรเกี่ยวกับเรื่องที่กำลังสนใจ หรือคำถามที่น่าสนใจ					
6. อาจารย์ให้เวลาคิดคำตอบอย่างเพียงพอ					
7. คำถามต้องไม่ยาก หรือซับซ้อนเกินไป					
8. อาจารย์ให้แนวคำตอบหรือแนวคิด					
9. อาจารย์ให้ความสำคัญกับนักศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน					
10. อาจารย์อธิบายถ้านักศึกษาตอบคำถามไม่ได้ หรือไม่ถูก					
11. นักศึกษาเข้าใจคำถาม และฟังคำถามได้ทัน					
12. มีเพื่อนที่สนิทเรียนอยู่ในห้องเดียวกัน					
13. นักศึกษามีความกล้า ไม่อาย มีความมั่นใจในตนเอง					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข
การวิเคราะห์ข้อมูล